

Η εορτή του Αγίου Νέου Ιερομάρτυρος Φιλουμένου του Αγιοταφίτη και του Ευαγγελιστή Ματθαίου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Micheal saadeh

Η μνήμη του αγίου Νέου Ιερομάρτυρος Φιλουμένου του Αγιοταφίτη και του συνεορτάζοντος Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ματθαίου, εορτάσθηκε από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων την Τετάρτη, 16η/29η Νοεμβρίου 2023. Κατά την εορτή αυτή η Εκκλησία ενθυμείται ότι στις 29 Νοεμβρίου του 1979, ο τότε ηγούμενος του Φρέατος Αγιοταφίτης Αρχιμανδρίτης Φιλούμενος βρήκε μαρτυρικό θάνατο υπό ανοσίου χειρός στο προσκύνημα του Φρέατος του Ιακώβ κατά

την ώρα του Εσπερινού.

“Το μαρτύριο του Αγίου Φιλουμένου αποτελεί την εις τους αιώνας επεκτεινομένην μαρτυρίαν του αίματος του Χριστού, το οποίον εδόθη ως λύτρον και ηλευθέρωσεν ημάς εκ της αιχμαλωσίας των αμαρτιών ημών. Προσέτι δε αποτελεί μαρτυρίαν εν τη αγία Γη Ιερών Προσκυνημάτων, των μαρτυρούντων το μυστήριον της ευσεβείας, της ενσαρκώσεως δηλονότι του Θεού Λόγου και Σωτήρος ημών Χριστού του σταυρικού Αυτού μαρτυρίου και της Αναστάσεως. Η δε πόλις των Ιεροσολύμων, ποτισθείσα με το τίμιον αίμα του Δικαίου, τουτέστιν του Σωτήρος ημών Χριστού, μετεπλάσθη εις πηγήν αείρρυτον, αναβλύζουσαν το θεόρρυτον αίμα «του μάρτυρος του πιστού και αληθινού του Χριστού», (Πρβλ. Αποκάλ. 3,14)”, είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμα που απέστειλε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Προς τιμήν του αγίου Νέου Ιερομάρτυρος Φιλουμένου και του συνεορτάζοντος Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ματθαίου τελέσθηκε στο Φρέαρ του Ιακώβ **Θεία Λειτουργία** προεξάρχοντος του Αρχιμανδρίτη π. Λεοντίου και συλλειτουργούντων Ιερέων της περιοχής αυτής, φιλοξενούντος του ηγουμένου και ιδρυτού του περικαλλούς Ναού της Αγίας Φωτεινής της Σαμαρείτιδος οσιωτάτου **Αρχιμανδρίτη π. Ιουστίνου. Συμμετείχαν λίγοι πιστοί εξαιτίας της εμπόλεμης κατάστασης.**

Σημειώνεται ότι ο Γέροντας Ιουστίνος μίλησε χθες στην εκπομπή «Επικαιρότητα στην Πεμπτουσία» της Pemptousia FM με την Μαρία Γιαχνάκη. «Μέχρι την τελευταία στιγμή θα είμαι εδώ, γιατί πιστεύω ότι κάποια ανωτέρα δύναμη με κρατάει», είπε μεταξύ άλλων και συμπλήρωσε: «Ζητάω από όλο τον λαό που θα με ακούσει να ζητάνε από τον Θεό να μου δώσει δύναμη να ανταπεξέρχομαι στο ιερό καθήκον μου που αναλαμβάνω από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων». Σε ένα άλλο σημείο ανέφερε: «Είμαι πιστό τέκνο της αγιοταφικής αδελφότητας. Υπηρέτης του Θεού ήμουν, είμαι και θα είμαι». (Διαβάστε αναλυτικά: [Γέροντας Ιουστίνος από τον τόπο μαρτυρίου του Ιερομάρτυρα Φιλουμένου: «Θα είμαι εδώ μέχρι την τελευταία μου αναπνοή»](#))

Το κήρυγμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων:

Για την εορτή αυτή ο Μακαριώτατος [Πατριάρχης Ιεροσολύμων](#) κ.κ. Θεόφιλος απέστειλε το κάτωθι κήρυγμα Αυτού:

«Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμέ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν...εἰ ἐμέ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν», (Ἰωάν. 15, 18-20), λέγει Κύριος.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς ὁμολογίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Σαμαρείτιδα γυναῖκα ὅτι «ὁ ἐρχόμενος Μεσσίας ὁ λεγόμενος Χριστός... ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι», (Πρβλ. Ἰωάν. 4,

25-26) ἀφ' ενός· καί ἐν τῷ τόπῳ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ὁμολογητοῦ καί μάρτυρος Ἁγίου Φιλουμένου, ἵνα ἐορτίως τιμήσωμεν τήν σεπτήν αὐτοῦ μνήμην ἀφ' ἑτέρου.

Ὁ Ἱερομάρτυς Φιλούμενος ἀποδημήσας ἐκ τῆς νήσου Κύπρου εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, ἐνετάχθη εἰς τό μοναστικόν τάγμα τῶν Σπουδαίων, τοὔτέστιν τήν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα, ἔνθα διεκρίθη διὰ τόν ἔνθεον αὐτοῦ ζῆλον, τήν μετ' αὐταπαρνήσεως διακονίαν του εἰς τά Πανάγια Προσκυνήματα καί ἰδιαιτέρως τήν μέριμνάν του διὰ τό χριστεπώνυμον ἡμῶν ποίμνιον, ἀκούων εἰς τό κήρυγμα τοῦ θεσπεσίου Παύλου λέγοντος: «... νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καί διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Κολ. 1,28).

Ὅπως ὁ μακάριος Παῦλος ἔσπευδε τέλειον ποιῆσαι πάντα ἄνθρωπον «ἐν ταῖς ἀρεταῖς ἢ ἐν τῇ γνώσει τοῦ κατὰ Χριστόν μυστηρίου», ὡς ἐρμηνεύει ὁ Ζιγαβηνός, οὕτω καί ὁ Πατήρ ἡμῶν Φιλούμενος οὐκ ἐπαύσατο νουθετῶν, τοὔτέστιν συμβουλεύων καί διδάσκων κάθε ἄνθρωπον, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Σωτήρ τοῦ κόσμου, ἡ ἀλήθεια καί τό φῶς. Καί τοῦτο διότι, ὡς λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος μακράν τοῦ Χριστοῦ δέν ὑπάρχει τελειότης. «Τέλειον ἄνθρωπον, οὐκ ἐν νόμῳ [Μωσαϊκῷ] οὐδέ ἐν ἀγγέλοις, ἀλλ' ἐν Χριστῷ».

Τὴν ἐν Χριστῷ τελειότητα αὐτοῦ, τὴν ἔνωσίν του δηλονότι μετὰ τοῦ Χριστοῦ, ἐπέτυχεν ὁ ἅγιος Φιλούμενος, γενόμενος συμμάρτυς τοῦ σταυρικοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, δίδων τὴν μαρτυρίαν τοῦ αἵματος, τὴν ὁποίαν [μαρτυρίαν] δέν ἀπεδέχθη ὁ φονεύσας αὐτόν. Εἶδεν ὁ Παῦλος τόν Κύριον ἐν ἐκστάσει λέγοντα αὐτῷ: «σπεῦσον καί ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ, διότι οὐ παραδέξονται σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ», (Πράξ. 22,18).

Ὁ ἅγιος Φιλούμενος ἀνήκει εἰς τό νέφος τῶν μαρτύρων (Ἑβρ. 12,1) τῶν μαρτυρησάντων ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καί ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. 20,28). Τοῦτο σημαίνει ὅτι τό ἔνδοξον μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνο, τό ὁποῖον ἐθεμελίωσε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Ἡ δέ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων χαίρεται ἐν Κυρίῳ, διότι «πρώτη ἔσχε τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος Αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ] τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων κατὰ τόν πλοῦτον τῆς χάριτος

Αὐτοῦ» (Ἐφ. 1,7). Τό γεγονός τοῦτο ἐξαίρει ὑμνολογικῶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγων: «Χαῖρε Σιών ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν Θεοῦ κατοικητήριον σύ γάρ ἐδέξω πρώτη ἄφεσιν ἁμαρτιῶν διά τῆς Ἀναστάσεως».

Μέ ἄλλα λόγια, τό μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Φιλουμένου ἀποτελεῖ τήν εἰς τοὺς αἰῶνας ἐπεκτεινομένην μαρτυρίαν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖον ἐδόθη ὡς λῦτρον καί ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Προσέτι δέ ἀποτελεῖ μαρτυρίαν ἐν τῇ ἁγία Γῇ Ἱερῶν Προσκυνημάτων, τῶν μαρτυρούντων τό μυστήριον τῆς εὐσεβείας, τῆς ἐνσαρκώσεως δηλονότι τοῦ Θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ μαρτυρίου καί τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ δέ πόλις τῶν Ἱεροσολύμων, ποτισθεῖσα μέ τό τίμιον αἷμα τοῦ Δικαίου, τούτέστιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, μετεπλάσθη εἰς πηγὴν αἱρρυτον, ἀναβλύζουσιν τό θεόρρυτον αἷμα «τοῦ μάρτυρος τοῦ πιστοῦ καί ἀληθινοῦ τοῦ Χριστοῦ», (Πρβλ. Ἀποκάλ. 3,14).

Ὁ μάρτυς οὗτος, «ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καί ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς, τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καί λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ», (Ἀποκάλ. 1,5), ἀπεκάλυψε τήν σημασίαν τοῦ ἀνεξιχνιάστου ὄντως μυστηρίου τοῦ μαρτυρίου τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ Ὁποίου (Χριστοῦ) κάθε πιστός καλεῖται νὰ μιμηθῇ τό μαρτύριον. «Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμεῖς διώξουσιν· εἰ τόν λόγον μου ἐτήρησαν καί τόν ὑμέτερον τηρήσουσιν», (Ἰωάν. 15,20) λέγει Κύριος.

Ἑρμηνεύων τούς ἀνωτέρω Κυριακοὺς λόγους ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει:

«Ἴσον ὡς εἰ ἔλεγεν [ὁ Χριστός]: ἐγὼ τῶν ὅλων ὁ ποιητής, ὁ πάντα ὑπὸ χεῖρα ἔχων τὰ τε ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐπὶ γῆς, οὐ χαλινόν ἐπέθηκα τοῖς θυμοῖς... καὶ διωκόμενος ἐκαρτέρουν καίτοι τοῦ διαλῦσαι ἔχων τὴν ἐξουσίαν. Ὅταν οὖν ἄρα διώκησθε καὶ αὐτοί, διακαρτεροῦντες παραχρῆμα τὴν τῶν μισούντων ἀποτροπὴν... διὰ τῶν αὐτῶν ἔρχεσθε θελημάτων, ἵνα καὶ τῆς ὁμοίας μετάσχητε δόξης. Οἱ γὰρ συμπάσχοντες καὶ συμβασιλεύσουσιν». [Καὶ ἀναλυτικώτερον, «σάν νά εἶπε ὁ Χριστός· ἐγὼ εἶμαι ὁ Δημιουργός τῶν πάντων καὶ ἔχω ὑπὸ τόν ἑλεγχόν μου τὰ πάντα, τὰ πράγματα τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ τὰ ἐπὶ γῆς, δέν ἔθεσα χαλινόν εἰς τοὺς θυμούς αὐτῶν... ἀλλὰ μᾶλλον ἐπέτρεψα εἰς αὐτούς νά ἐπιλέξουν τί ἐφαίνετο ὀρθόν/σωστόν εἰς αὐτούς, καὶ νά πράξουν ὃ, τι δήποτε ἐπιθυμοῦν, ἂν καὶ εἶχα τὴν δύναμιν νά ἐμποδίσω τοῦτο, ὅταν ἐδιωκόμην. Λοιπόν, ὅταν διώκησθε ὑπομείνατε πρὸς στιγμὴν τὴν ἀποστροφὴν αὐτῶν, οἱ ὅποιοι σᾶς μισοῦν... καὶ ἐπιδιώξατε τοὺς

ὁμοίους σκοπούς πού ἐπεδίωξα καί ἐγώ, διά να δύνασθε νά συμμετέχετε τῆς ἰδίας δόξης. Διότι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι συμπάσχουν μετ' ἐμοῦ θά συμβασιλεύσουν μετ' ἐμοῦ].

Τοῦτο ἀκριβῶς ἐπεδίωκεν καί ὁ σήμερον τιμώμενος ἅγιος Ἱερομάρτυς Φιλούμενος, μιμούμενος τόν Ἰησοῦν Χριστόν ἐν τῷ συμπάσχειν μετ' Αὐτοῦ καί συμβασιλεύειν μετ' Αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπουρανίῳ τοῦ Χριστοῦ βασιλείᾳ μετὰ πάντων τῶν συμμαρτύρων αὐτοῦ καί ἰδίως μετὰ τῆς μεγαλομάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος γυναικός, εἰς τήν ὁποίαν ὁ Κύριος «ἐξαπέστειλεν τό φῶς καί τήν ἀλήθειαν Αὐτοῦ», (Πρβλ. Ψαλμ. 42,3).

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, παρακαλέσωμεν τόν Πατέρα ἡμῶν Φιλούμενον, τοῦ ὁποίου τό ἐναπομεῖναν ἄφθαρτον αὐτοῦ λείψανον κατακοσμεῖ τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀξιωθῶμεν ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος, «ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως, ἧς ἐκλήθημεν» (Ἐφ. 4,1). Ἡ δέ εἰρήνη καί ἀγάπη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων Αὐτόν. Ἀμήν.

Διαβάστε ακόμη: [Ιερομάρτυρας Φιλούμενος: Αφιέρωμα στον Άγιο που κράτησε το Φρέαρ του Ιακώβ σε Ελληνικά χέρια](#)